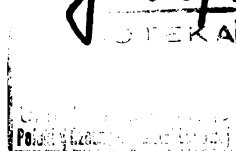

Warszawa, 20 maja 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

B 41 j 29/10

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 22894.

Kl. 15 g, 45/01.

Walther Inhoffen
(Berlin, Niemcy).

Maszyna do pisania.

Zgłoszono 13 kwietnia 1932 r.

Udzielono 28 lutego 1936 r.

Pierwszeństwo: 9 października 1931 r. (Niemcy).

W celu tłumienia hałasu, powstającego przy pisaniu na maszynie, stosowano osłony, w które wstawiano maszyny do pisania. Osłony takie są jednak stosunkowo kosztowne, zabierają dużo miejsca i utrudniają posługiwanie się maszyną i dostęp do niej. Próbowano także samą maszynę do pisania zaopatrzyć w osłonę lub też otwory kadłuba maszyny do pisania zamknąć przykręcanymi płytkami, aby w ten sposób tłumić fale dźwiękowe oraz aby mechanizmy maszyny można było zabezpieczyć od kurzu i uszkodzeń. Pomysły te okazały się jednak niecelowe, ponieważ osłona maszyny działała jako rezonator i nie tylko nie zmniejszała hałasu, lecz zwiększała go, nawet przy wyłożeniu tej

osłony filcem lub podobnym materiałem, tłumiącym dźwięki.

Proponowano także zestawiać kadłub maszyny do pisania z dwóch części: górnej i dolnej, izolując obie te części od siebie zapomocą środków, tłumiących dźwięki, umieszczając przytem na górnej części izolację oraz stosując drugą izolację między dolną częścią maszyny, a stołem maszyny. Przy takiej jednak konstrukcji tłumią się jedynie rezonans stołu, co można osiągnąć łatwiej zapomocą zwykłych płyt filcowych, wkładanych pod maszynę, natomiast właściwy hałas maszyny nie ulega tłumieniu. Przeciwnie, drgania kadłuba maszyny do pisania są przenoszone nie tylko bezpośrednio, lecz w pewnej mierze

także i pośrednio poprzez dolną część tego kadłuba na osłonę i wzmacniają rezonans.

Wynalazek niniejszy polega na tem, że w maszynie do pisania kadłub w górnej części posiada ścianki, otaczające części składowe maszyny do pisania, a część dolna (cokół) jest izolowana od części górnej. Ścianki, otaczające części składowe maszyny za wyjątkiem karetki oraz klawiatury, stanowią osłonę, która umieszczona jest na wspomnianym cokole, nie styka się jednak z górną częścią kadłuba.

Przy takim wykonaniu drgania kadłuba maszyny nie udzielają się osłonie. Ponieważ jednak całkowite odizolowanie cokołu od górnej części kadłuba nie da się osiągnąć, przeto drgania tej górnej części byłyby przenoszone na ścianki drogą okólną poprzez cokół. Innymi słowy osłona stanowiłaby rezonator dla drgań, powstających w cokole, a nawet dla drgań, które normalnie nie dają się stwierdzić uchem, ale stałyby się obecnie słyszalne. W celu uniknięcia tej niedogodności ścianki są izolowane od cokołu. Do izolowania tych ścianek można zastosować np. miękki filc. Ponieważ jednak filc wskutek sprasowywania się traci w dużej mierze swą zdolność tłumienia dźwięków, przeto osłona musi posiadać nieznaczny ciężar i stykać się z filcem możliwie dużą powierzchnią, czyli wywierać na filc słaby nacisk. Osłona nie może być zatem umocowana na cokole maszyny w prosty sposób, np. śrubami. Następnie trzeba unikać, aby środki umocowujące nie powodowały przenoszenia drgań z jednego przedmiotu na drugi. Według niniejszego wynalazku umocowywanie skutecznie się w ten sposób, że środki do umocowywania są umieszczone tylko na jednej z dwóch części, druga zaś z tych części jest zaopatrzona w pośrednią warstwę materiału izolacyjnego.

Górna część kadłuba, zawierająca części składowe maszyny, jest osadzona na

cokole w sposób, pozwalający na tłumienie dźwięków. Takie osadzenie według wynalazku osiąga się dzięki zastosowaniu stosunkowo długich i cienkich nośników (sprężyn), umieszczonych między kadłubem maszyny a cokolem.

Przykład wykonania wynalazku uwidoczniono na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny osłony maszyny do pisania, a fig. 2 — częściowy widok osłony zgóry.

Na rysunku liczbą 75 oznaczono płytę podstawową maszyny, połączoną zapomocą słupków 2, 3 z płytkami 6, podtrzymującymi prowadnice 4, 5 karetki maszyny. Cyfrą 7 oznaczono cokół, ustawiony na sprężystych nóżkach 8, 9. Do cokołu 7 jest przymocowana zapomocą śrub 12, 13 płyta podstawowa 75, przyczem między tym cokolem a płytą 75 umieszczone są sprężyny 10, filc, guma lub inny materiał, tłumiący dźwięki. Śruby 12, 13 przechodzą przez cokół o tyle luźno, że nie dotykają go, lub też odizolowane są od niego zapomocą filcu, gumy lub podobnego materiału. Osłona 14 przymocowana jest do cokołu i zupełnie nie styka się z maszyną. W szczelinie 16 mogą być również umieszczone wkładki z filcu, gumy lub podobnego materiału w celu zabezpieczenia maszyny od kurzu. Również między osłoną 14 a cokolem 7 może znajdować się odpowiednia izolacja. Umocowanie osłony na cokole może być wykonane w ten sposób, że kątowniki 17, przyśrubowane do cokołu, zachodzą na wkładki filcowe 18, nie dotykając samej osłony, która styka się tylko z materiałem, tłumiącym dźwięki. Aby zapobiec zwiększeniu szumu wewnątrz osłony wskutek odbijania fal dźwiękowych, osłona może być wyłożona od wewnątrz materiałem 19, tłumiącym dźwięki.

Osłonę i cokół najlepiej jest wykonać z prasowanej masy bakelitowej, nadającej się dobrze do tłumienia dźwięków. Masa ta przy nieznacznych kosztach daje

możność otrzymania żądanej dokładności, posiada estetyczny wygląd i niewielką wagę, a w maszynach elektrycznych stanowi również doskonałą izolację elektryczną.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszyna do pisania, której kadłub jest utworzony z górnej części, zawierającej składowe części maszyny i otoczonej ściankami, oraz z cokołu, odizolowanego od tej części górnej, znamienna tem, że ścianki (14), obejmujące składowe części maszyny z wyjątkiem karetki i klawiatury, są osadzone na cokole (7) oddzielnie od górnej części kadłuba (2, 3, 6).

2. Maszyna do pisania według zastrz. 1, znamienna tem, że ścianki (14) są izolowane.

3. Maszyna do pisania według zastrz. 2, znamienna tem, że narządy (17), łączące ścianki (14) z cokołem, są umocowane tylko na jednej z łączonych części, to jest bądź na ścianie, bądź też na cokole, przytrzymując drugą za pośrednictwem wkładki (18) z materiału, tłumiącego dźwięki.

4. Maszyna według zastrz. 1, zna-

mienna tem, że jako środki, tłumiące dźwięki między górną częścią kadłuba i cokołem, zastosowane są stosunkowo długie i cienkie sprężyny (10).

5. Maszyna do pisania według zastrz. 1, znamienna tem, że narządy (12, 13), łączące górną część kadłuba i cokół, są umocowane tylko na jednym z łączonych przedmiotów, natomiast w drugim posiadają luz i nie stykają się z nim wskutek działania sprężyn (10).

6. Maszyna do pisania według zastrz. 1, znamienna tem, że górne płytki (6) są oddzielone od kadłuba szczeliną powietrzną lub też materiałem (16), tłumiącym dźwięki.

7. Maszyna do pisania według zastrz. 1, znamienna tem, że osłona i cokół lub też obydwie te części są wykonane ze sztucznej masy prasowanej i wyłożone wewnątrz w znany sposób materiałem, tłumiącym dźwięki.

Walther Inhoffen.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

